

[Energiministeren]

man kunne finde en sådan repræsentation og få et talerør. Derfor vil jeg sige, at umiddelbart betragtet er aktionærkredsen i D.O.N.G. jo ikke særlig vidtstrakt, men det kan naturligvis fortolkes, hvis man lægger hele samfundet ind i det. Det er jeg fuldstændig klar over. Men jeg advarer kun imod at knytte alt for stærke formelle betragtninger til aktieselskabslovgivningen, for motiverne til netop muligheden for at have et repræsentantskab i aktieselskaber er ikke sammenfaldende med de faktiske forhold i dette selskab.

Det siger sig selv, at repræsentantskabstanken spiller en alvorlig rolle for regeringen, i det øjeblik man lader repræsentantskabet vælge en tredjedel af bestyrelsen – vidende, at en anden tredjedel af bestyrelsen udgøres af medarbejderrepræsentanterne, som selv sagt har en interesse i, at selskabets funktioner udvikles. Det ville være unaturligt andet.

Det vil sige, at man kommer ud i det, som jeg har betegnet som et styringsmæssigt tomrum eller noget, der kan betinge en konflikt imellem selskabets ledelse og folketingets flertal. Jeg synes, vi skal undgå konfliktsituationer og skabe så høj en grad af sikkerhed omkring ledelsen af selskabet som muligt og så høj en grad af overensstemmelse mellem de beslutninger, som træffes i selskabets ledelse, og det flertal, som eksisterer i det høje ting.

Det tror jeg også vi kan, når vi arbejder videre med tingene, for de grundlæggende synspunkter er til syvende og sidst nok ikke så forfærdelig forskellige. Jeg ser her væk fra de synspunkter, som er tilkendegivet af hr. Waldorff og i nogen grad af hr. Kalnæs, som jo næppe fuldstændig deler opfattelsen af, at et sådant selskab på en række felter skal være begrænset af det, som der er parlamentarisk tilslutning til her. Det kan jeg ikke fuldt ud lodde, men det gør mig altid lidt ked af det, når der fra VS' side er en så fuldtoneende tilslutning til et forslag som den, vi har set her. Jeg får den tanke, at der måske alligevel er nogle andre principper end dem, vi normalt er tilhængere af her.

Poul Nielson (S):

Det sidste har jeg selvfølgelig også tænkt lidt over, men da det er et radikalt forslag, og da det er de radikales tidligere leder, som meget præcist har sagt, at det, det drejer sig

om, ikke er, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om, så er der nok ingen grund til at have nogen form for kvababblese, skulle jeg mene.

Netop det med aktionærkredsen, som energiministeren er inde på, og repræsentantskabet svarede energiministeren sådan set ganske udmærket på, fordi man i snæver forstand kan sige, at det kun er ministeren, der er aktionær. Men en mere vidtstrakt aktionærkreds i en lidt blødere betydning af ordet kan man jo ikke tænke sig end det danske folk. Spørgsmålet er, på hvilken måde vi ønsker organiseret aktionærindflydelsen, og dér har de radikale altså fundet en formel om – vi har også tidligere hjulpet dem i den retning – at ministeren skal kigges over skulderen under udøvelsen af sin aktionærmyndighed.

Det er forkert, når fru Lone Dybkjær siger, at spørgsmålet om sugerøret i DORAS bare drejer sig om at tage noget fra det ene sted og give til det andet sted. Det er meget mere. Det drejer sig om at fjerne incitamentet hos selskabets ledelse og medarbejdere til at være resultatorienterede i hele den kommercielle udvikling af foretagendet. Lige så snart der kommer et overskud et eller andet sted, er det haps, ned i kasse 1. På det grundlag får man ikke en egentlig kommerciel, effektiv tankegang til at præge selskabets aktiviteter. Det kan man gøre, når man kan gøre ligesom alle andre forretningsforetagender ved på et tidspunkt at vise et regulært overskud, aktionæren kan tage med sig hjem.

Til fru Lone Dybkjær til sidst. For at der ikke skal være misforståelser, vil vores positive indstilling til det radikale lovforslag ikke kunne opretholdes, hvis fru Lone Dybkjær forestiller sig, som der blev lagt lidt op til, at ministerens forslag er bedre med hensyn til relationen til folketinget, mens det radikale er bedre, når det er aktionærbestyrelsessagen, det drejer sig om. Så kan vi lægge de to ting sammen, og så får vi den brede løsning, men den har vi ikke. Som jeg sagde først, kan vi kun få den brede løsning, hvis regeringen stemmer for de radikales forslag, sådan som det foreligger. Hvis regeringen også vil være med til det, vi måske vil være med til, hvis de radikale ønsker det – at modificere bestyrelseselementet lidt – er det i orden for vores vedkommende. Men det er dér, det ligger, og anderledes kommer det ikke til at ligge.